

Hej på Er alla släktingar och vänner.

Här presenteras nu Rubins och Hildegard's ättlingar. Det har hunnit bli rätt många. 101 st. Den 101:a Julia hade så bråttom, för att hinna komma med i denna registrering, att det höll på att kosta henne livet. Hon föddes sex veckor för tidigt.

Vi har köpt en enkel mapp så här i första hand. Den som vill kan ju själv skaffa lite stadigare saker. Anteckna personförändringar och meddela gärna mig om storken varit på besök, om någon kommit på att gifta sig o.s.v.

Jag har också en känsla av att det finns någon eller några eller kanske många som gärna tar pennan och skriver lite ibland. En liten dikt eller vers, ett minne, något roligt du varit med om, eller något svårt. Något från den ort där Du bor eller så. Det skulle vara roligt få det med i ättlingsböckerna Det går bra att beställa flera.

VI SYSKON MED FAMILJER VILL OCKSÅ PÅ DETTA SÄTT RIKTA ETT STORT OCH VARMT TACK TILLGUNNAR, SOM LAGT NER MYCKET ARBETE, TÅLMOD OCH OMSORG I REGISTRERINGEN AV HILDEGARDS OCH RUBINS ÄTTLINGAR

TUSEN TACK.

gm Gunhild.

Gunhilds brev till syskonen

Ättingsöversikt

Något om Joelstorp och ätteföräldrarna

Personuppgifter om ättlingarna	ALIDA	1
"	DAVID	2
"	AGDA	3
"	GUNNAR	4
"	RUNE	5
"	GUNHILD	6
"	EINAR	7
"	LENNART	8
"	KLAS-ERIK	9
"	GUSTAV	10
Dikter av Gunhild	1. Minnen från min barndomsvår 2. Hildegard 3. Tårar 4. Minnen	11
Fotografier		12

Rubin Adolf Fransson	gift 1917-21/10
f, 1897 17/7	skild 1955
i, Betsele	
död 1972 7/4 i Lycksele.	

Rubin var barn nr. 7 i en syskonskara på 10. Äldsta hitills kända anfader i raka led var Johan Ersson i Burträsk f.1702.

På moderssidan är Lisa Löfgren f,1783 äldst. Den familjen bodde i Robertsfors.

Föräldrar:

Frans Gustaf Jonsson
f, 1857- 23/4
i Betsele
död 1934- 28/11 i Betsele

gifta 1883- 1/10

Selma viktoria Jonsson
f, 1863- 5/3
i, Tufträsk
död 1953- 5/3 i Betsele

Rubin skrev i mitten av 50-talet en artikel som hette "Skogen är vår arvedel" Han kände starkt för skogen och vattnet. Dels genom utkomst men också över tillfredsställelsen att vistas i skog och mark. Där jakten och fisket kunde utövas.

Han förstod ganska snart skogens värde, men också snart skogsarbetarnas dåliga villkor gentemot skogsägarna.

Han kom tidigt in i det fackliga arbetet och även det politiska. År 1936 blev han distriktsordförande i Skogsarbetarförbundet och 1948 ombudsman i samma förbund. Den tjänsten hade han till pensioneringen.

Politiskt var han 2 valperioder i landstinget och 3 perioder i kommunalnämnden. Han företrädde Socialdemokraterna.

Han var flitig skribent i ortens dagspress.

Hildegard Bjurén f. 1898-3/5 i Norrbyberg död 1970 - 12/10 i Betsele Gift 1917-21/10. Skild 1955.

Hildegard var nummer 3 i en syskon-skara på 6.

Föräldrar:

Anders Fredrik Bjurén f. 1873- 16/5 föd.ort Bergvattnet Lycksele död 1921 - 25/5 i Norrbyberg gifta 1896-13/3
Hulda Kristina Erika Eriksdotter f. 1872 7/11 i Fahlträsk död 1945 - 10/12 i Norrbyberg

Hildegard härstammar på faderssidan i rakt nedstigande led från en som hette Mårten Mårtensson i Fahlträsk. Han var förste åbonden där, född cirka 1660. Han var också klockare och länsman. Hans far var same.

På moderssidan i rakt nedstigande led från en som hette Catharina Michelsdotter i Nordmaling, född 1779. Tidigare an-föräldrar ej kända. Från hennes barn-och ungdomstid är känt att hon sommartid var getare hos någon bonde i Fahlträsk. Men omfattningen av verksamheten och villkoren är okända.

Mera om Hildegard, se under flik 11.

november 1992

Gunnar

Kära bror eller syster.

Då Gunnar och jag hade det stora nöjet att träffas i Västerås för en tid sedan, kom vi naturligtvis att tala om ättlingarna av Rubin och Hildegard Fransson. Hur släkten bredd ut sig och hur lite alla vet om alla.

Förslag väcktes om att vi skulle göra något för att bättra på kunskaperna om varandra, till allas trevnad.

Nu kommer här ett formulär som skall ifyllas så noggrant som möjligt och sändas tillbaka till mig. Alla syskon kommer sedan att få en sammanställning av allas uppgifter. Var det inte ett bra förslag?

Själv tycker jag det skulle vara roligt och intressant.

Tack och lycka till.

Uppgifter om R & H ättlingar

Ditt eget och Din makas resp makes :

Namn

Födelsenamn

Födelsedatum

Födelseort

Nuv. bostadsort

Adress

Dödsdatum

Dessa uppgifter jag strukit under också för:

Barn

Barnbarn

Barnbarnsbarn

Skriv gärna om ni bott på andra ställen längre tid.

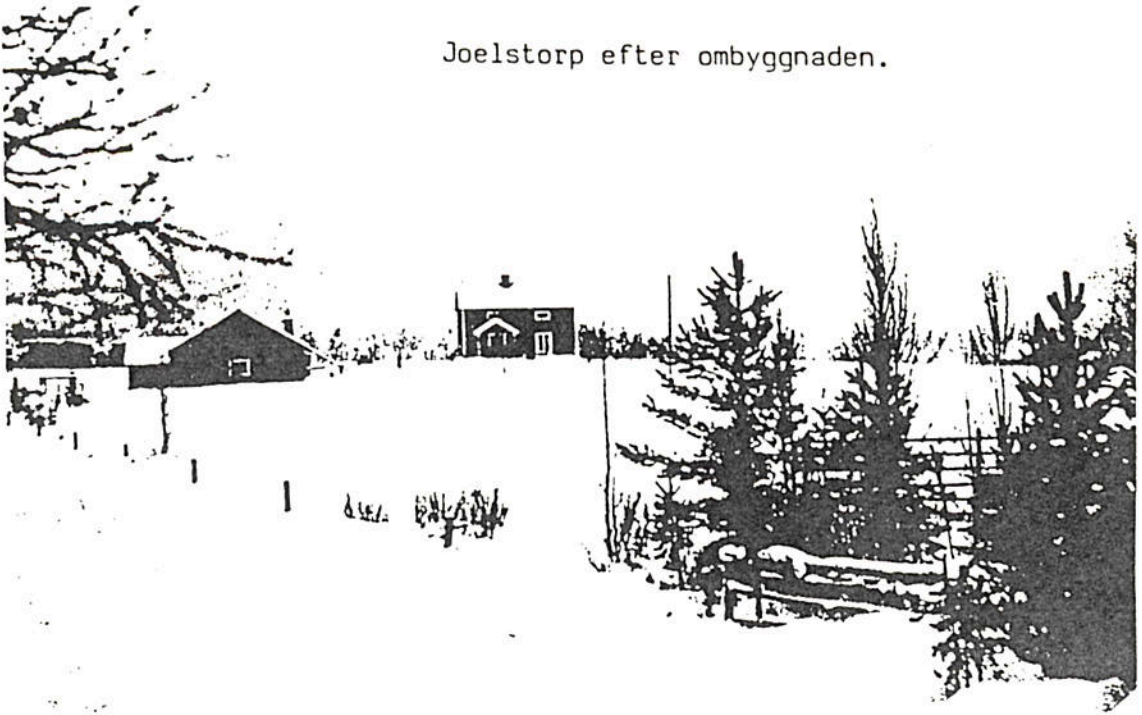
Med Vänlig Hälsning

Gunhild

Tack för Ni ställde opp och lämnade uppgifter. Vi har nu allt samlat, om inte på ett papper så i EN pärm. Det har varit roligt att vara med. I fortsättningen är det nu önskvärt att alla berörda meddelar förändringar så att registret hålls aktuellt. Jag föreslår att Gunhild som nu har originalen bli den som ansvarar för skötseln av registret. Hon har på flera sätt visat sig ha anlag för den sysslän Den sist födda ättlingen Julia nr 101 är Gunhilds och Edvins barnbarn. Så det så!

Gunnar

Joelstorp efter ombyggnaden.

Där som sädesfälten böja sig för vinden,
och där mörkgrön granskog lyser bakom den
står den lilla röda stugan invid grinden,
som i forna dagar var mitt barndomshem.

Något om Joelstorp och ätteföräldrarna.

Rubins och Hildegards första hem var bagarstugan på Rubins fädernegård i Betsele. Där bodde dom från Alidas födelse och fram till hösten 1919, då dom flyttade till Joelstorp.

Rubin fick kontrakt på Joelstorp mars 1918. Vid flytten dit hade alltså förflutit 2 somrar som säkert var slitsamma för att hinna med så mycket som möjligt. Hur det såg ut med byggnader och mark är dessvärre inte verifierat. Eller har någon, något att komma med i det avseendet.

Man har väl anledning tro att stugan var klar till det yttre och även invändigt så pass att det gick att bo där. Kanske också något på lagårn. Kanske ett litet potatisland.

På hösten 1919 bestod familjen av 4 personer och från och med 1920 5 personer. Men det var säkert ändå gott om plats i stugan åtminstone om man tänker på hur stor familjen blev framöver.

År 1920, säkert på våren, kom den första kon - Snällros - till Joelstorp. En stor och spännande händelse. Men hon skulle också ha husrum till till vintern. Och så vitt vi vet gick det också.

Hur stor var bostadsbyggnaden på Joelstorp? Jag tänker då på hur stor den var före ombyggnaden 1936-1937. Om jag minns rätt och måttat lite fel torde den värmda ytan vara cirka 40 kvadratmeter. Alltså inte så stor men stor nog att härbergera en stor och duktig barnaskara.

Alltnog, tiden gick, barnen blev fler, den odlade marken större i yta. Barnen kunde börja hjälpa till med vedsågning, odlingsarbete, slåtter m.m. Och pojarna var snart färdiga för skogsarbete och flickorna kunde börja med pigtjänster. Sett så här 50-60 år senare gick det fort.

Och kossan Snällros fick kalvar och på något sätt växte liksom tillvaron på Joelstorp till sig.

Men tillvaron växte inte enbart åt det hållet där livet är en dans på rosor. Det var som vi vet dåliga tider då och då. Dåligt med arbete, dåliga skördar, kalla långa vintrar med nästan tom brunn. Säkert upplevde föräldrarna ibland, att deras ljusa förväntningar på livet höll på att gå om intet.

Men lika säkert tror jag, att det fanns tillfällen och tider då livet kanske nästan lekte och suddade bort känslan av besvikelse och svärmod.

Jag tror mig i emellertid kunna säga, att om man sammanfattar läget för oss barn, såg fram till konfirmationen, så hade vi det hyggligt bra i jämförelse med många andra i motsvarande situation. Jag menar då på småbruk och kronotorp.

Visst hade vi glädje av att på vårarna, enligt tradition, flytta ut till boa och under sommaren ligga där. På något vis var det väl så att vi var lite av myggens foder där ute i boa. Dom satt med huvudet uppåt på morron.

Det var som det var - brukar man säga. Livet gick vidare.

Föräldrarna sjöng ofta. Solosång. Visor, sånger, dramadikter från bygderna. Hildegard hanterade ju gitarren bra och ofta. Var det den gitarren David byggde?

Något som jag tänkt mycket på är jularna på Joelstorp. Troligen är jag inte ensam om det.

Som jag minns så tycker jag det var som om föräldrarna bestämt att jular skulle firas på riktigt. Alla jular jag var hemma tyckte jag det var något av uppenbarelse. Mycket extra av god hemlagad mat och om jag minns rätt fick vi julklappar alla år utom ett. Kanske var det 1931. Men vi fick en slant så vi kunde köpa oss en sak.

Och julgran med levande ljus och bland annat röda äpplen i den.

Därmed slutar jag min lilla berättelse. Jag skulle måhända säga något om vad jag inte förstod när jag var liten och lite större.

Jag tyckte att vår vackra Umeälv på något sätt var en social gräns.

Som vuxen har jag förstått det där om gränser bättre. Men att vara på rätt eller fel sida? Hur klarar man det. Och vem är domare.

Joelstorp upphörde som förädrahem i och med skilsmässan 1955.

Rubin till lägenhet i Lycksele. Han byggde senare villa på Forsmyrvägen i Lycksele där han bodde tills han drabbades av svår sjukdom. Sista 2 åren före sin död tillbringade han på ålderdomshem och lasarett.

Hildegard flyttade till en inredd bostad i Lennarts Småbruk. Där bodde hon ett par år och flyttade då till en egen pensionärsstuga. Där bodde hon till sin död 1970. Stugan låg vackert till i Betsele.

november 1992

Gunnar

Reviderad mars 93,
Snällros var Lyckan.

① ALIDA

Alida Rubinsson f.1916- 27/2 i Betsele
gifta 1933-6/8
Bertil Nilsson f.1910- 10/5 i Bålfors, Betsele död 1978-10/1,i Betsele

Alidas adress:
Bångvägen 58 C
921 00 Lycksele

Bertils föräldrar.
Nils Johansson f.1883-31/5 i Bålfors Betsele död 1969 sept.
Gundla Johansson f. 1883-20/6 i Tannfors, Lycksele död 1966-22/11

Alidas och Bertils barn

- 1 Barbro Elida
- 2 Kurt Georg

Vi bodde första året i ett rum på Eriksdal. Sedan byggde Bertil en stuga i Bålfors där vi bodde i 3 år. Då var det dags att flytta in i ett arbetarsmåbruk i Betsele. Där bodde vi till Bertils död och jag Alida till 1990. Jag bor nu i lägenhet i Lycksele.

Bertil arbetade först som skogsarbetare, sedan som byggnadsarbetare. Han var fackligt och politiskt aktiv. Var också ordförande i skolstyrelsen en period på 40-50 talet.

Hans fritidsintresse var fisket.

Jag-Alida-var hemmafru från början och skötte ladugården. År 1945 började jag arbeta i skolan i Betsele, först som städerska, sedan också som barnbespiserska.

En dag, 1969.3/2, när jag gick hem från mitt jobb råkade jag i bilolycka. Blev efter detta förtidspensionerad. Nu vid 76 års ålder klarar jag mig själv.

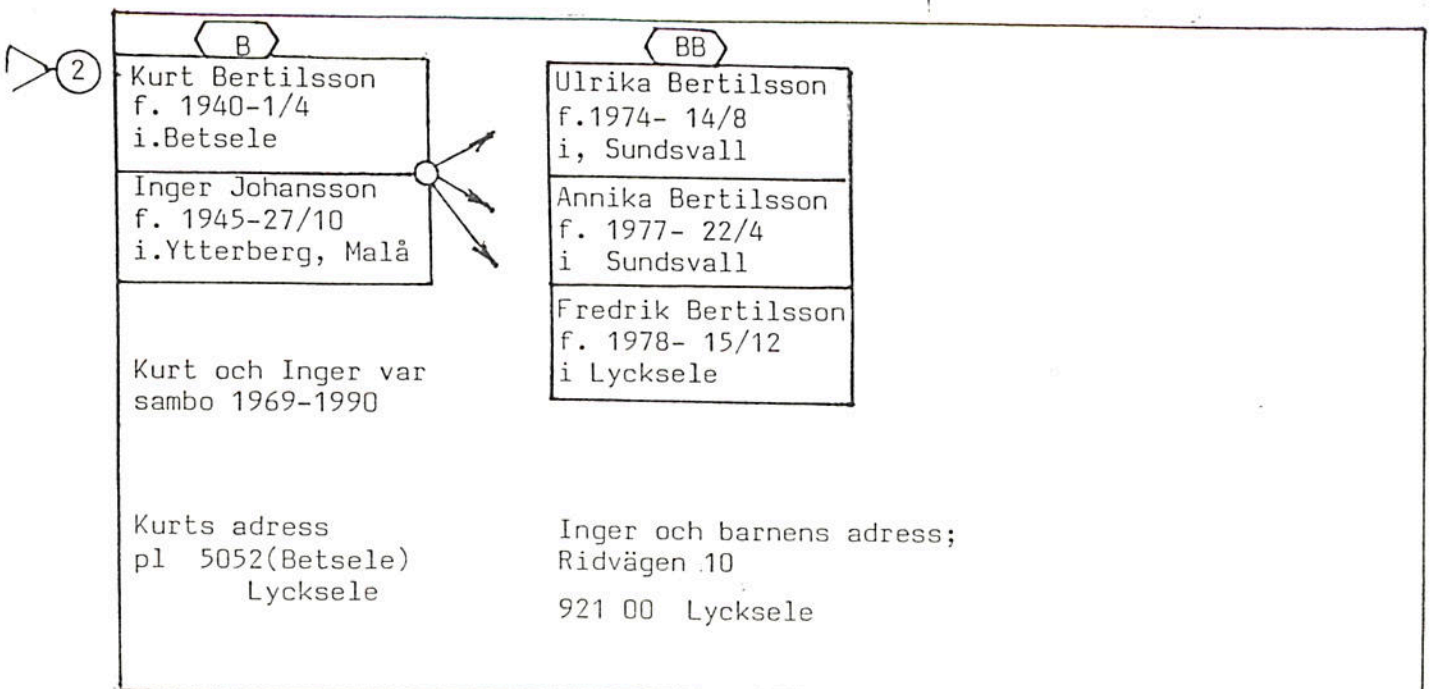
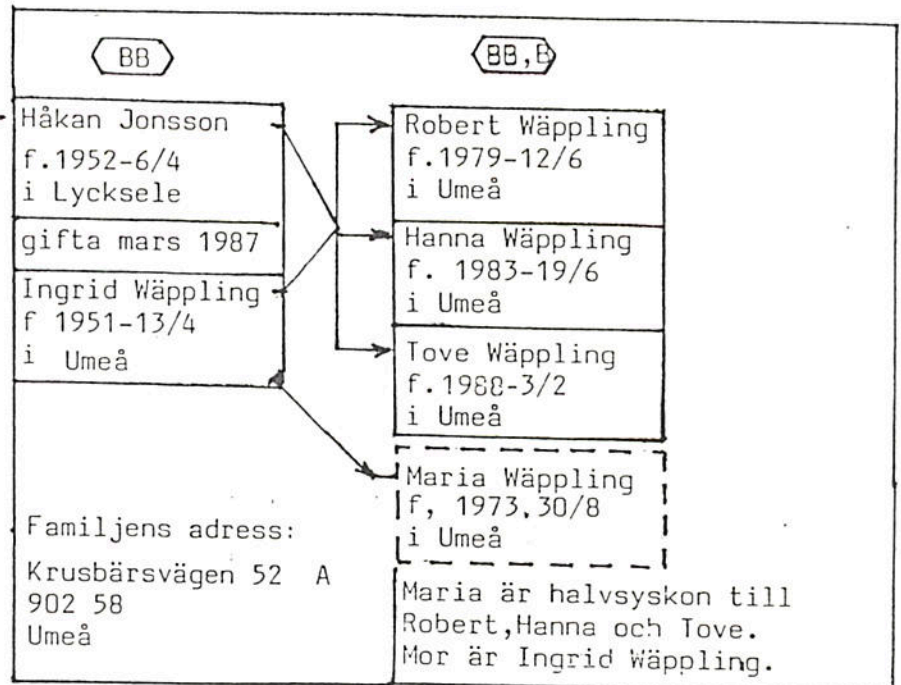
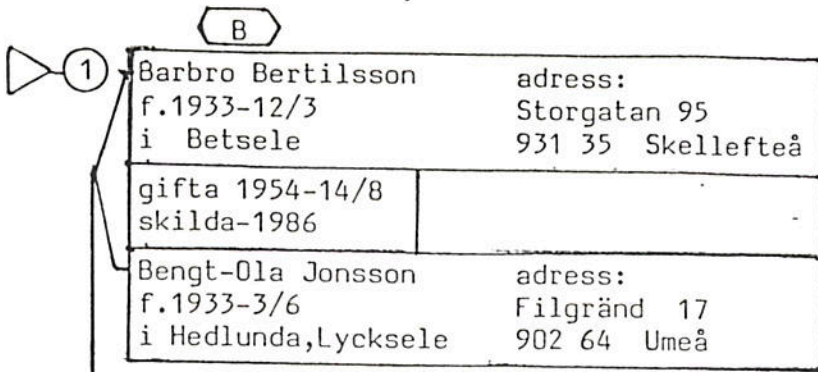
Många släktingar och vänner hittar gärna vägen till mitt hem, ock det är en glädje för mig att bjuda på vad huset förmår.

Hemslöjd och handarbete har varit mina fritidsintressen.

Alida

Sommaren 1992

Alida och Bertils B barn
BB barnbarn
BB.B barnbarns, barn

Något om familjerna, Alida och Bertils

Barbro började tidigt arbeta som barnflicka. Vid 17 år fick hon arbete som skrivbiträde i kommunalhuset i 10 år.

Därefter flyttade de till Umeå. Hon utbildade sig till handelslärare. Det arbetet har hon haft tills i sommar (1992) då hon pensionerats. Hon bor nu i Skellefteå.

Bengt-Ola arbetade vid bensinmack i Umeå och sedan med en del andra arbeten. Han är i dag pensionär. Idrottsintresserad.

Kurt arbetade vid Bålforsens kraftverk med diversearbeten i 4 år. Efter lumpen blev det Örnsköldsviks tekniska skola i 5 terminer. Efter 1 år i en del arbeten kom han till Stockholm. Jobbade där i 10 år. Sedan blev det Sundsvall i 3 år och därefter Lycksele där han är anställd som projektledare på V A B. Fritidsintresse är orientering.

Inger är personalassistent på Lycksele lasarett. Hon gick gymnasieskolan i Stockholm och arbetade där tidvis på Dagens Nyheter.

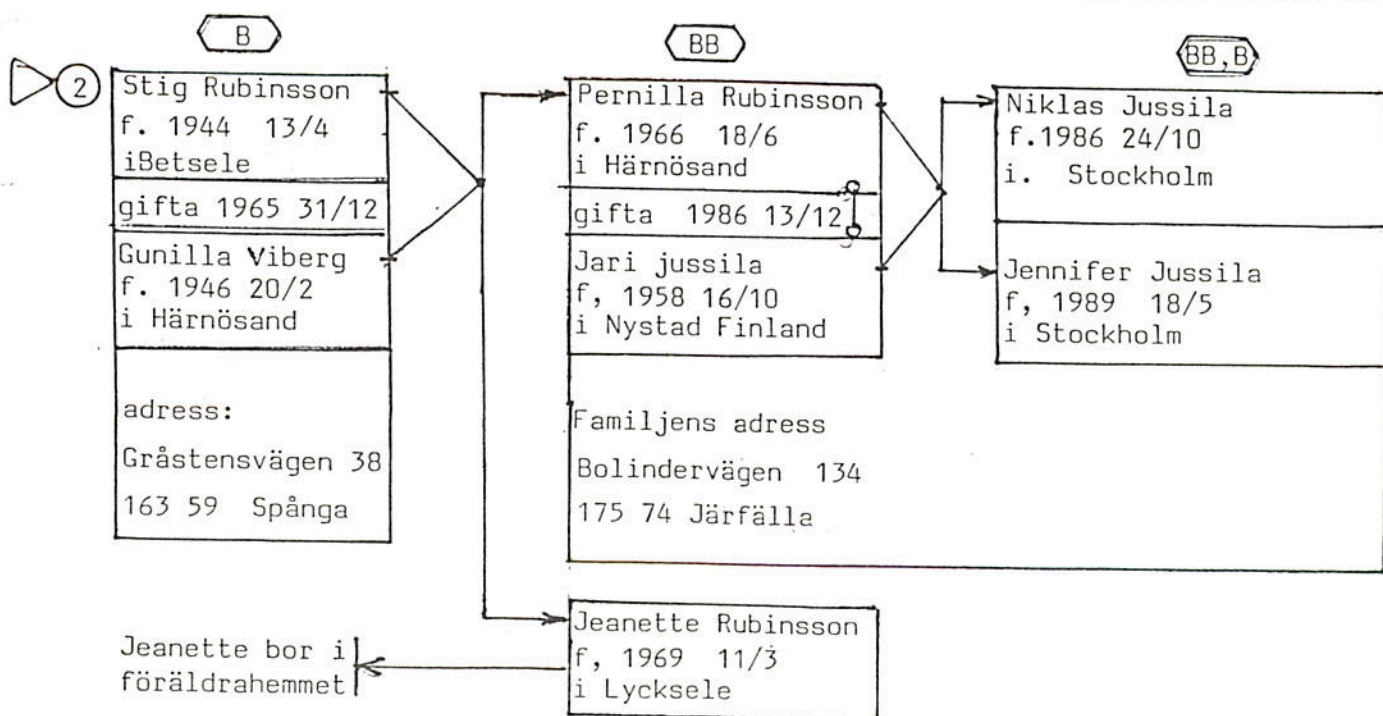
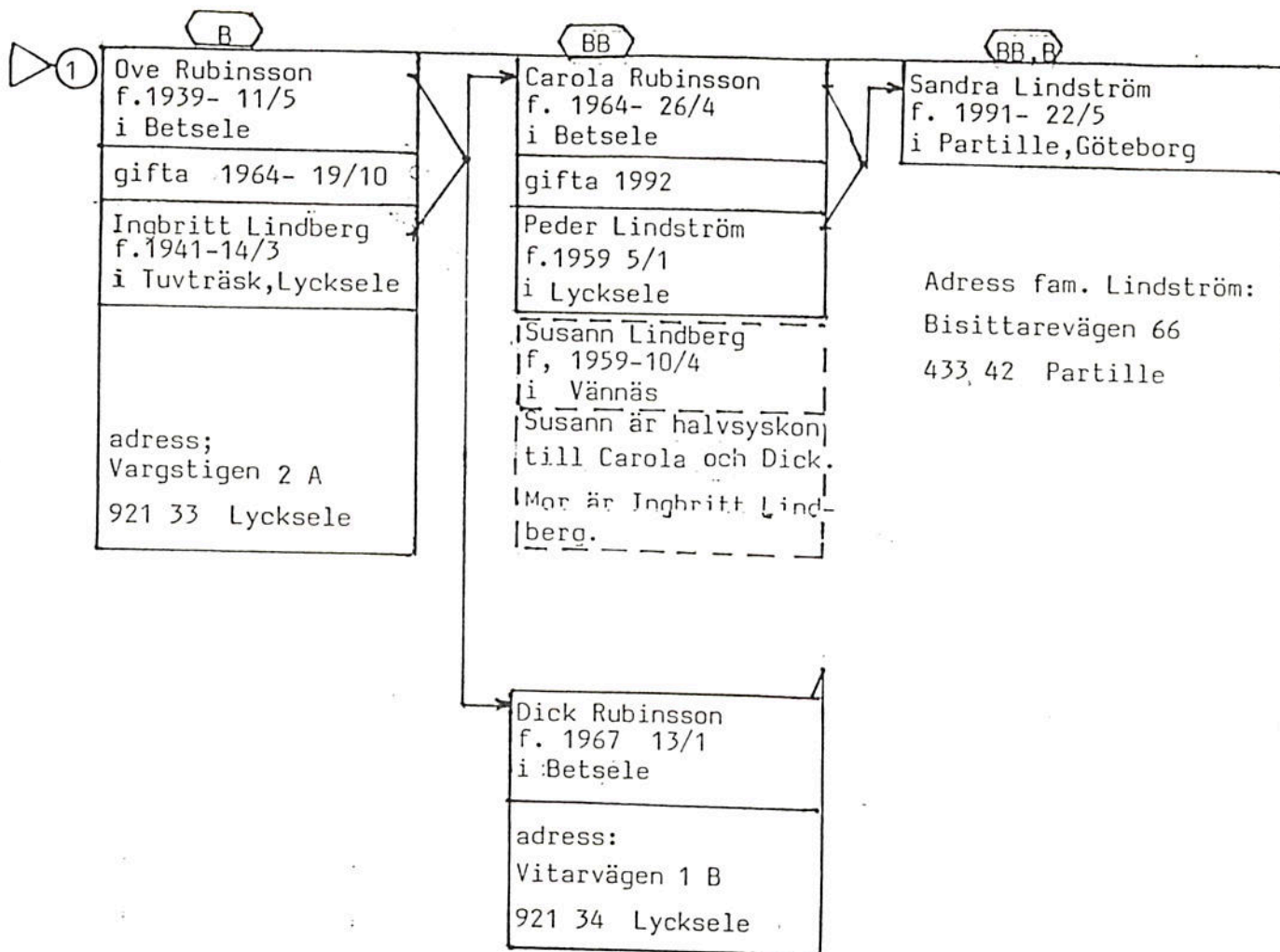
Håkan är fritidsledare och som sådan naturligtvis idrottsintresserad.

Ingrid arbetar på daghem i Umeå. Hon är fritidspedagog.

Alida

David och Ebbas

 barn
 barnbarn
 barnbarns, barn

1992-07-04

Fru Gunhild Jonsson
PL 330

920 30 BLÅVIKSJÖN

Kära faster Gunhild!

Tack för brevet som jag fick för en tid sedan. Beklagat att svaret har dröjt, men det har varit en turbulent tid, bl. a. har jag just slutat min anställning och blivit egen företagare. Detta har tagit all min tid, men nu har jag semester.

Här kommer uppgifterna:

Mitt namn: Stig Rubinson, född 440413-8515 i Lycksele.
Jag bor sedan 1984-08-01 på Gråstensvägen 38, 163 59 Spånga. Här bor också min hustru och vår yngsta (23 år) dotter Jeanette.

Min hustru (vi gifte oss på nyårsaftonen 1965 och har alltså firat silverbröllop) heter Gunilla, född Wiberg i Härnösand den 20 februari 1946.

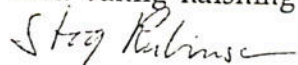
Vi har två barn, båda flickor. Vår äldsta dotter heter Pernilla Jussila och bor i Kallhäll, Järfälla kommun utanför Stockholm. Pernilla är född 660618 i Härnösand. Hennes man heter Jari Jussila och kommer från Nystad i Finland. De har två barn, Niklas född 1986-10-24 och Jennifer, född 1989-05-18. Båda är födda på Karolinska sjukhuset i Stockholm.

Vår yngsta dotter Jeanette är ogift och bor hos oss. Hon är född 690311 i Lycksele.

Vi har ju flyttat runt en del. Jag flyttade från Betsela till Härnösand 1961 för att studera. Där träffade jag Gunilla 1963. Vi flyttade till Timrå 1966 och till Lycksele 1968. Efter sex år i Lycksele fick jag anställning av SIDA på ett kraftverk i Zambia och vi flyttade dit 1974. Efter tre lärariska år tio mil från närmsta tätort, på den afrikanska landsbygden återvände vi 1977 till Lycksele, där vi stannade 2,5 år. Då blev jag erbjuden arbete vid Lamco i Liberia och vi åkte dit i januari 1980. Vi stannade till sommaren 1984 då vi kom till Stockholm och Spånga där vi bor sedan dess. I Stockholm har jag arbetat som Installationschef (AEG Mellansverige), Personalchef i ett stort elföretag (Vanadis EI) och VD-assistent på Elektrouunion, innan jag nu blivit företagskonsult i egen regi. Gunilla är kamrer på Stockholm Information Service.

Hör gärna av Dig om Du vill veta mera! Telefon 08-761 50 24. Det vore roligt och nyttigt att få veta mera om släkten då jag inte har mycket kontakt med andra än föräldrar och bror.

Med vänlig hälsning

Stig Rubinson

③ AGDA ELVIRA

Agda Rubinsson f, 1920 13/3 i Joelstorp
gifta 1939. 11/6
Arvid Johansson f, 1907 30/8 i Norrbyberg död 1988 29/7 i Norrbyberg

Arvids föräldrar

Johan August Persson f 1879 i Norrbyberg död 1926
Henny Teresia Jonsson f, 1880 i Bjurträsk, Lycksele död 1937

Agda flyttade 28 sept. 1990
till Svanaliden i Vindelns kommun som
sambo med Gösta Hörnberg

adress:

Svanaliden 4384
922 00 Vindeln

Agda och Arvids barn

- 1 Benqt Arvid
- 2 Ruth Viola
- 3 Leña Anette

I Joelstorp bodde jag till 16-årsåldern. Då fick jag tjänst som piga i Norrbyberg. Vid nitton års ålder gifte jag mig med hemmansägaren Arvid Johansson.

Vi vigdes i Lycksele kyrka den 11 juni 1939. Hösten 1942 sökte vi och fick släktnamnet Björnebeck.

Förutom bondmora skötte jag skolbespisningen i 33 år. Först i Norrbyberg och sedan i Rusele. Sedan pensionerades jag 31 mars 1983.

Arvid avled 29 juli 1988. Jag bodde kvar till 28 september 1990 då jag flyttade till Svanaliden inom Vindelns Kommun som sambo till Gösta Hörnberg. Där bor jag fortfarande, Pingsdagen 1992

Agda

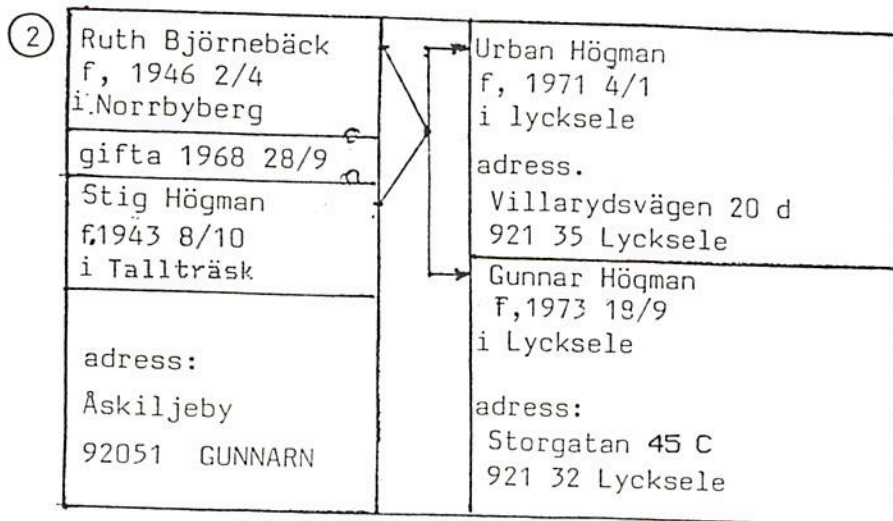
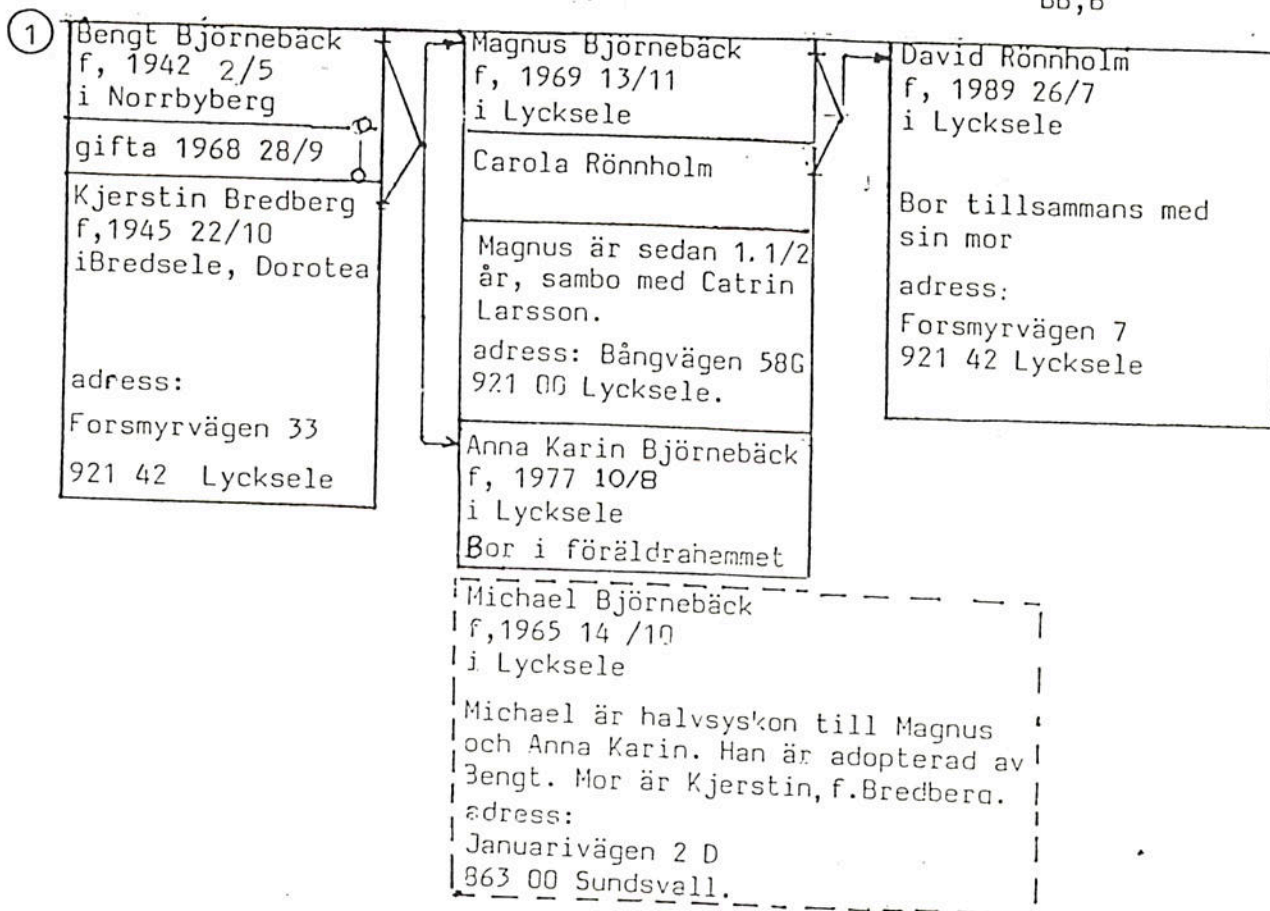
BB

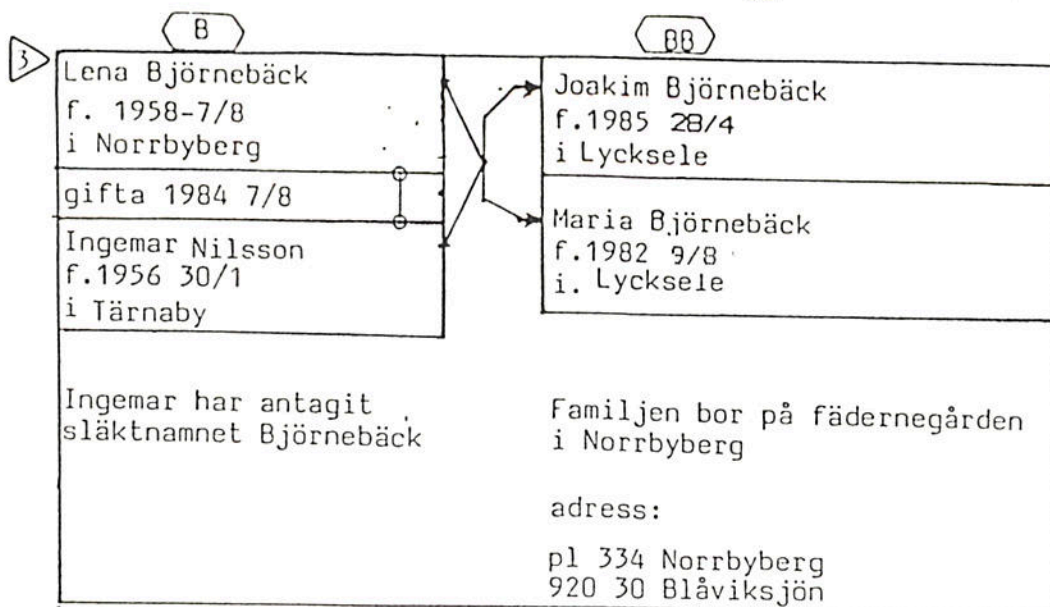
BB,B

B

BB

BB,B

Något om familjerna Björneback

Bengt började som 20-åring på televerket där han fortfarande jobbar. Han gifte sig med Kjerstin Bredberg i Lycksele 1968 den 28 september. Hon är bördig från Dorotea. Dom bosatte sig i Lycksele och bor där fortfarande.

Kjerstin är utbildad kontorist, men var hemma medan barnen var små. Hon arbetar sedan ett tiotal år i storhushåll och har nu tjänst hos Lycksele kommun i Norrmalms skola.

Michael har genomgått 4-årigt tekniskt gymnasium till gymnasieingenjör. Dessutom kompletteringskurs till internationell ingenjör. Han har tjänst hos Benslers i Sundsvall som försäljningsingenjör.

Magnus har just avslutat likvärdiga studier som Michael och har således ej hunnit få något arbete. Han är sedan 1.1/2 år sambo med Catrin Larsson..

Dom är bosatta i Lycksele. Catrin är utbildad inom barnomsorgen men har sitt arbete inom äldreomsorgen. Magnus har ett barn från ett tidigare förhållande.

Anna Karin går i grundskola.

Ruth utbildade sig till sjuksköterska och fick arbete på Lycksele lasarett våren 1968. Hon gifte sig med Stig Roland Hågman från Knaften. De vigdes i Lycksele kyrka och bosatte sig därefter i Lycksele.

Stig arbetade inom trävarubranschen och startade så småningom eget sågeri i Åskiljeby. Dom byggde eget hus där och flyttade dit sept. 91

Urban har utbildat sig inom bilmekaniska och förare för tung trafik, sedan gått kurs för matläggare och har jobb inom detta område hos färghandel i Lycksele. Han är bosatt i Lycksele.

Gunnar har utbildat sig som byggnadsträarbetare och har anställning inom denna branch hos Rusksele Måleri och Bygg. Han är bosatt i Lycksele.

Lena är utbildad kontorist och har jobb som ekonomiassistent på Lycksele lasarett.

Ingemar är utbildad svetsare, har nu jobb som vaktmästare på Lycksele lasarett. De har bott i Lycksele men bor nu sedan 1 år i fädernegården i Norrbyberg

Gunnar Rubinsson f.1922.24/11 i Joelstorp, Betsele
gifta 1948.3/1
Sigbrit Bergström f.1924.5/6 i Lösen, Karlskrona
adress: Flintmästargatan 3 723 53 Västerås

Sigbrits föräldrar
Gustav Bergström f, 1892.19/10, död 1974.16/1
Margareta Bergström f, Hultin F,1897.13/5, död 1960.9/5

Gunnar och Sigbrits barn

- 1 Gunilla, Margareta, Gunnarsdotter
- 2 Gustav, Sterner
- 3 Tomas, Gunnar

Fram till hösten 1945 bodde Gunnar på Joelstorp frånsett militärtjänst i 19 månader. Det var fram till dess huvudsakligen skogsarbete som fanns att tillgå.

I november 1945 blev det studier vid teknisk skola i Sala i 2 terminer. Från hösten 1946 till hösten 1948 var det tjänst i Kalmar med ritnings- och redovisningsarbete.

Därefter blev det Karlskrona med verkstadspraktik och studier till ingenjör vid dåvarande Högre Tekniska Läroverk därstädes.

I september 1954 var det dags med flyttning till Malmö för tjänst på ett stort kontrollföretag.

Från 1 november 1959 är det Västerås där arbetet fram till pensioneringen bestod i att tillsammans med många, många andra bygga kärnkraftverk.

Sigbrit arbetade som tandsköterska vid giftermålet. Hon var hemmafru till barnen blivit vuxna och återgick då till sitt yrke som profylaxtandsköterska.

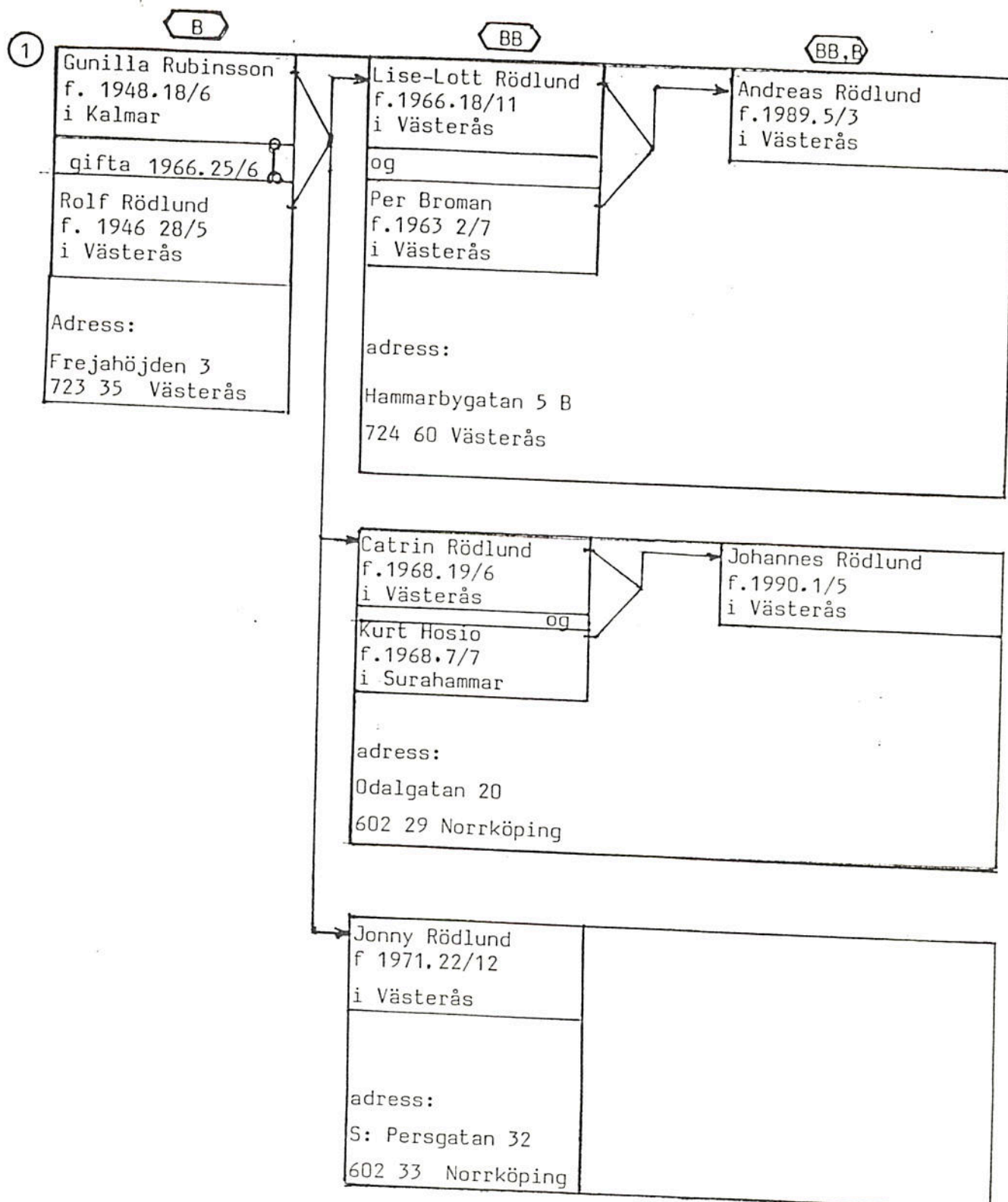
Vi bor i radhus vintertid och under sommaren till största delen i fritidshus 2,5 mil norr Västerås.

Våra barn bor med sina familjer i egna villor i Västerås. Gunillas och Rolfs barn är utflugna.

Gunnar och Sigbrits B

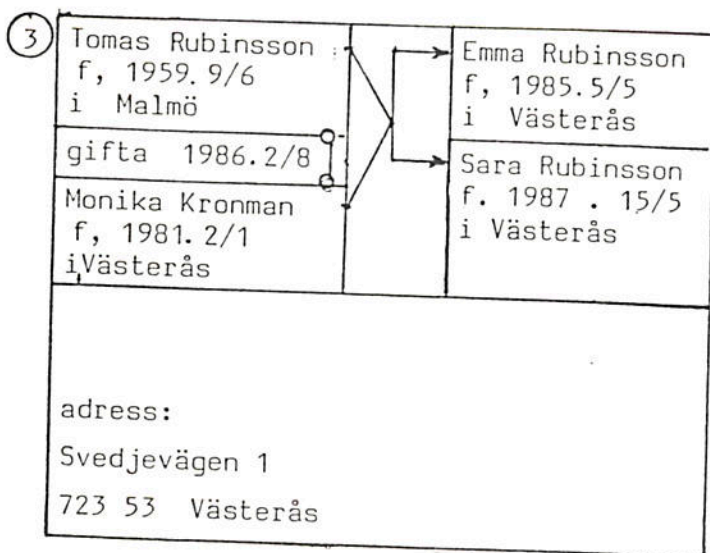
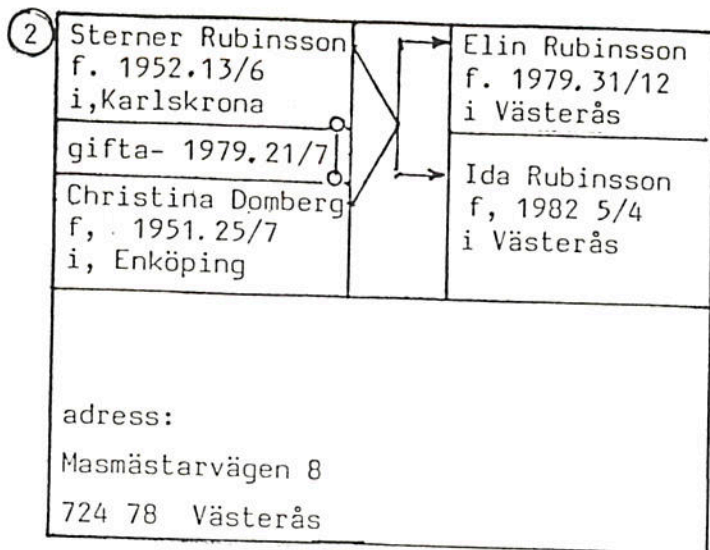
BB

BB,B

B

BB

Våra barns yrken och näringar.

Gunilla är tandsköterska och arbetar på specialisttandvården lasarettet. Hennes man Rolf är enmansföretagare (grävmaskinsentreprenör).

Sterner arbetar inom byggbranschen, f.n.v. på Skanska i Köping. Hans fru Christina är förskollärare på dagis.

Tomas är säljare på AB Tvättman i Västerås. Säljer arbetskläder och tvättjänster till industrier, kommuner, länsting. Likaledes till hotell. Hans fru Monika är utbildad florist, men går nu på vårdhögskolan.

oktober 1992

Gunnar

⑤ R U N E A L M A R

Rune Rubinsson	
f, 1925.1/2	
i, Joelstorp	
gifta 1950. 22/7	○
Alice Abrahamsson	○
f, 1931.4/3	
i. Aloberg, Kattisavan	
adress:	
Betsese 35	
921 93 Lycksele	

Alice föräldrar:

Albert Abrahamsson
Svea Abrahamsson

Rune och Alice barn

- 1 Kjell Thord Ingemar
- 2 Åke Elof Valter
- 3 Eva Göta Birgitta
- 4 Svea Ingrid Marie
- 5 Albin Jonny Ingvar

Rune arbetade först några år i skogsarbete, sedan mest som elektriker.

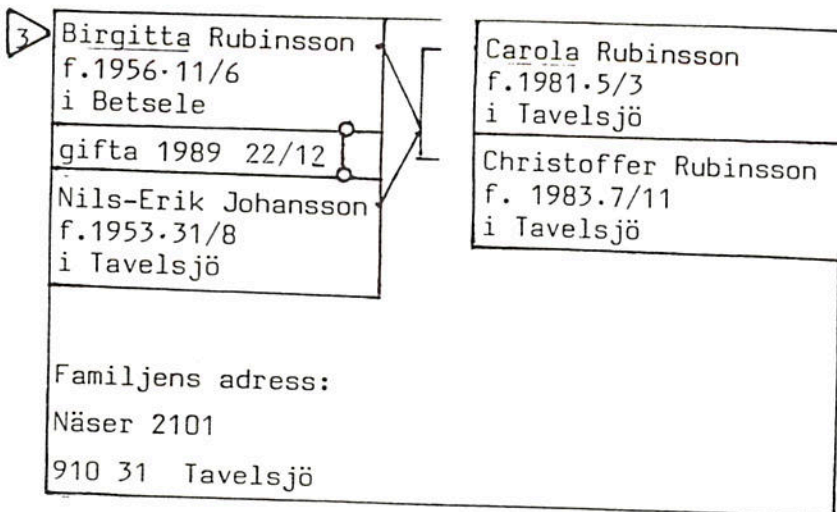
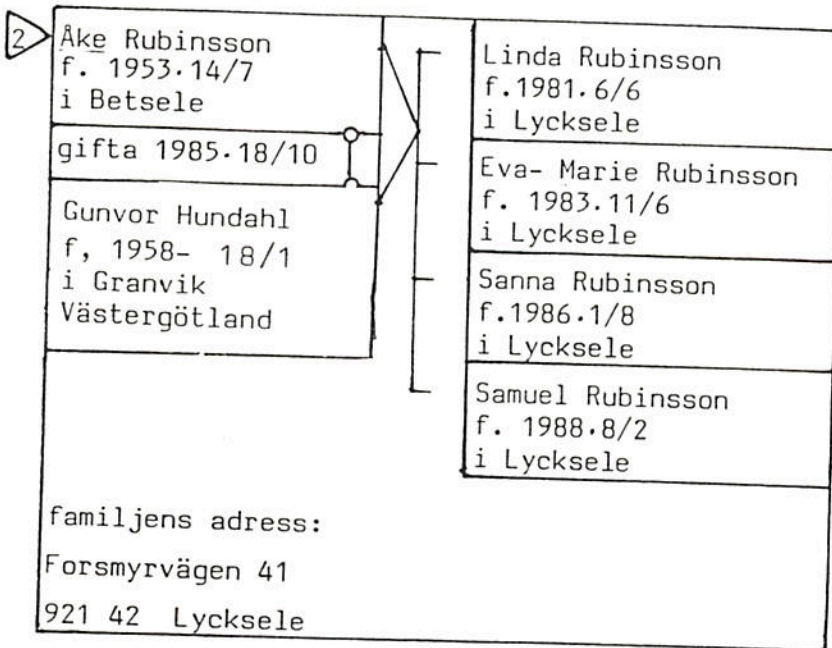
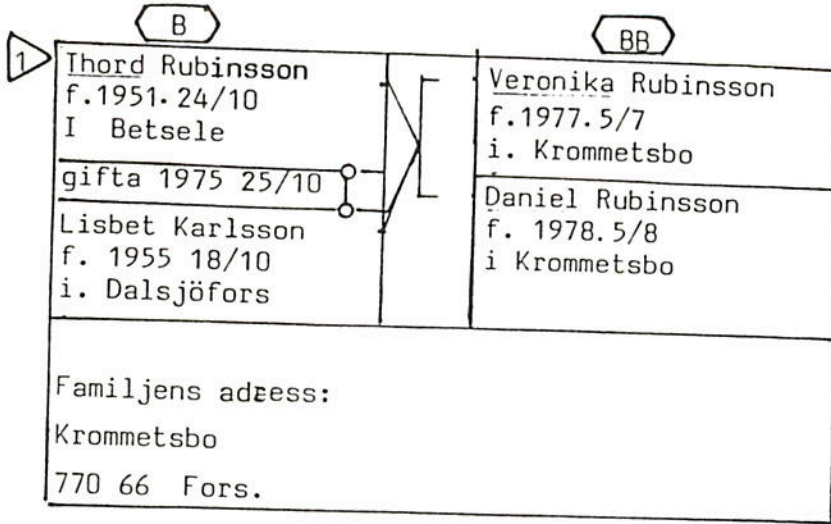
Alice har varit affärsbiträde sedan början på 70-talet.

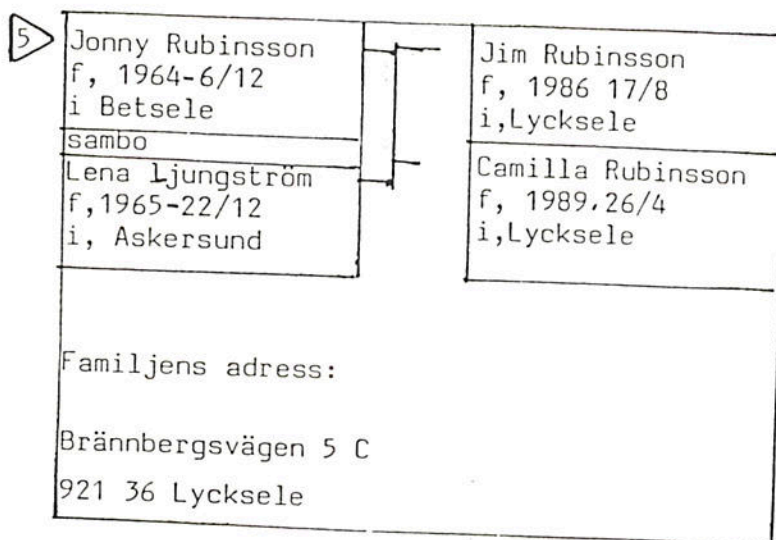
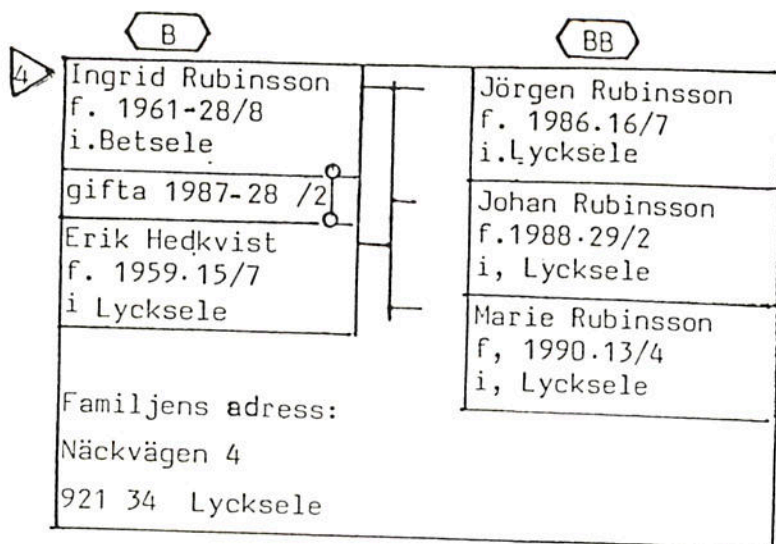
År 1953 byggde vi oss egen villa. I den bor vi fortfarande.

Alice har varit intresserad av olika handarbeten och vi har inte haft problem att få tiden att gå. Det går ju också åt tid för att sköta hus och hem och odla potatis, plocka bär och ibland passar vi barnbarnen.

Vi tar alltid några semesterdagar på sommaren och även en del helgsemestrar på vintern då vi hyr någon stuga.

Rune.

Yrken och sysselsättningar.

Thord	är	fritidspedagog
Lisbet	"	kokerska
Åke	"	sågverksarbetare
Gunvor	"	vårdbiträde
Birgitta	"	undersköterska
Nils-Erik	"	brandförman
Ingrid	"	skötare
Erik	"	bilmekaniker
Jonny	"	montör
Lena	"	läkarsekreterare

Gunhild Rubinsson f, 1927-28/4 i Joelstorp
Vigdes 1948-12/9 i Danderyds kyrka
Edvin Jonsson f, 1920-17/6 i Norrbyberg
Adress; Pl. 320 Norrbyberg 920 30 Blåviksjön

Edvins föräldrar

August Israelsson f, 1866-22/11 i, Falträsk död 1949-29/7
Maria Johansdotter f, 1876 23/8 i, Norrbyberg död 1955 19/2

Vigda:
1899 den 4 mars

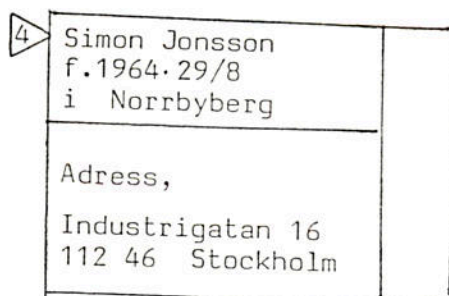
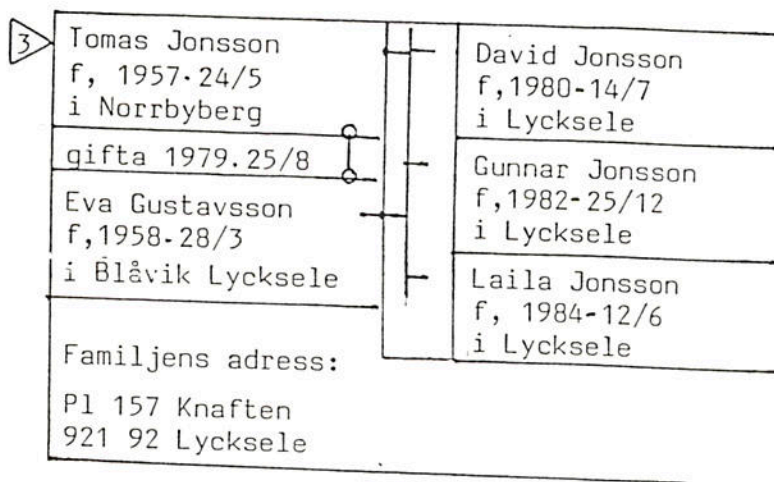
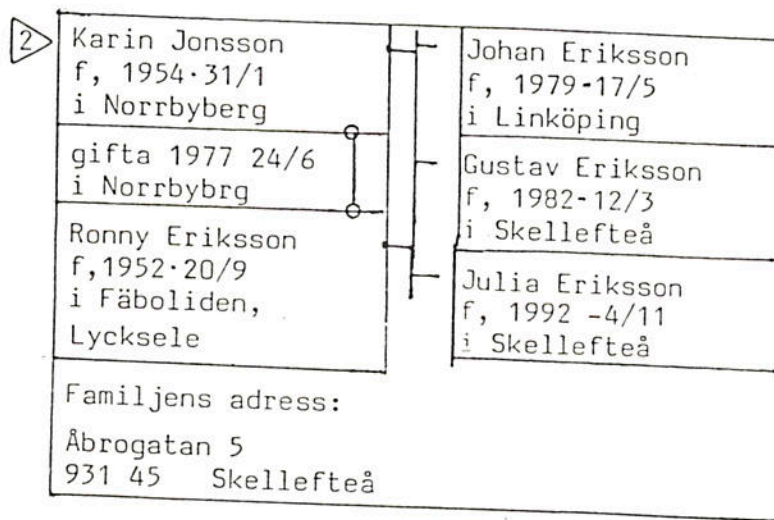
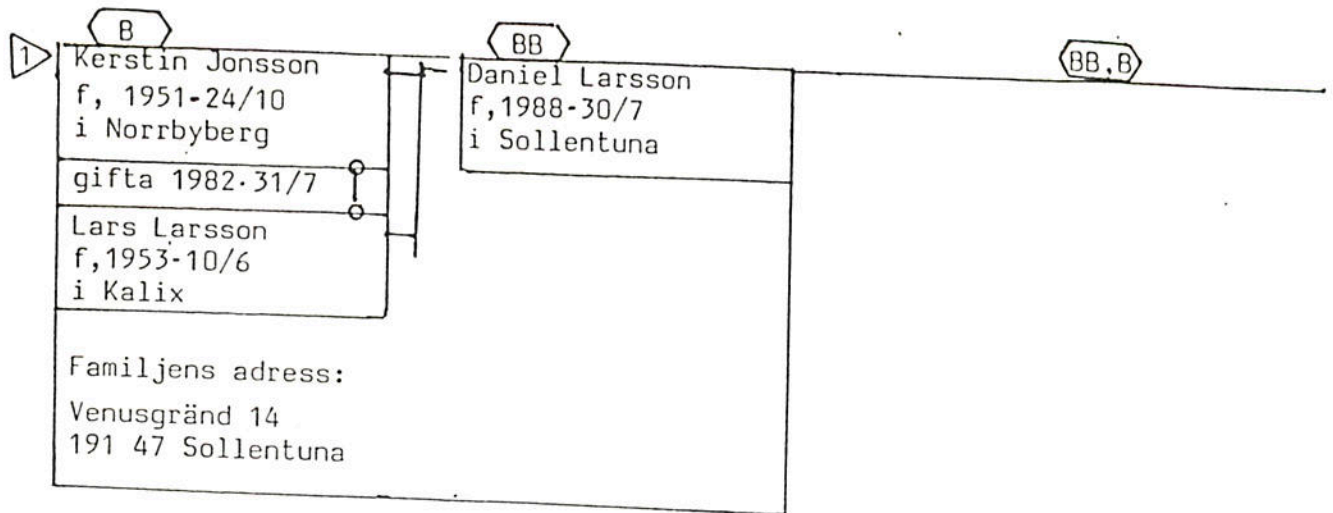
Gunhild och Edvins barn :

- 1 Kerstin Maria
- 2 Karin Yvonne
- 3 Dag Tomas
- 4 Lars Simon

Efter giftermålet byggde vi bo här i Norrbyberg och har bott här, förutom två år då vi bodde i Björksele 69-70. När jag kom hit till Norrbyberg började Agda och jag arbeta i den då nybyggda skolan. Det var med skolbarnsbespisning och skolstädning resp. vaktmästeri. Skolvaktmästare blev med tiden min lott tills skolan drogs in förutom några år då barnen var små. I 45-50-årsåldern började ryggen krångla. Genom Komvux läste jag in högstediet och gymnasiet (två-årig social linje). Det var intressant och roligt.

Edvin har varit anställd vid Vägverket. Han har arbetat med vägunderhåll och byggnad. Sista åren före sin pensionering var han färjvakt i Björksele.

I Filadelfiaförsamlingen här har vi haft vårt andliga hem. Vi har lagt ner mycket tid och arbete i denna verksamhet, som vi tycker har varit till stor och rik välsignelse. Kan nämna att Edvin i många år varit kassör i församlingen. Detta tillsammans med vad naturen har att ge, har gjort att några fritidsproblem inte funnits.

Något om Gunhild och Edvins Familjer.

Kerstin är förskollärare på dagis i Sollentuna.
Lars arbetar som datakonsult vid A D B gruppen i Kista
Dom bor i radhus i Sollentuna.

Karin är vårdlärare vid Baldersskolan.
Ronny är civilingenjör.
Dom bor i villa i Skellefteå.

Tomas arbetar på Hägglunds Maskin i Lycksele där han
reparerar skogsmaskiner.
Eva är förskollärare i skolan i Knaften
Dom bor i villa i Knaften.

Simon är civilingenjör och arbetar som datakonsult
vid ENEA DATA i Täby.
Han bor i lägenhet i Stockholm.

Gunhild

⑦ BROR EINAR

Einar Rubinsson	
f, 1928.14/09 i Joelstorp	död 1992 10/8 i Betsese
Vigda 1949.30/3	
Barbro Nygren f, 1930.25/1 i, Flakaträsk	
Barbros adress: Pl 5027 921 00 Lycksele	

Barbros föräldrar
Hjalmar Nygren f, 1897.3/7 i, Flakaträsk död 1981 23/4
Svea Nygren f, 1904.12/2 i, Öretorp, Lycksele död 1978.5/1

Einars och Barbros barn:

- 1 Elsa Margareta Loise
- 2 Ulf Arne Christer
- 3 Lars Peder Börje
- 4 Dan Roger Einar

Einar började som rörmockare först hos Jerker Lindgren sedan Anderssons Värme, 1961 startade han egen firma Ombildad till A-B 1970. Alla tre sönerna arbetade i firman från början. Nu har Peder slutat. Einar blev med tiden sjuklig och förtidspensionerades i maj 1982.

Barbro var hemmafru till 1975 då hon började arbeta på Algots Nord. Slutade där 1981 då firman slog igen. Började då inom sjukvården. Jobbade där tills hon började vara hemma och sköta om Einar.

Einar och Barbro har hela tiden bott i Betsese.

Einar och Barbro hade inga fritidsproblem. De uppförde 2 sommarbostäder där de ofta vistades. En i Flakaträsk, alltså Barbros hemby. Den andra i Hedvik, Kattisavan. Den ägs numera av Margareta.

Dom var också ivriga fiskare och bärplockare. Sysslor som Barbro ännu gärna ägnar sig åt.

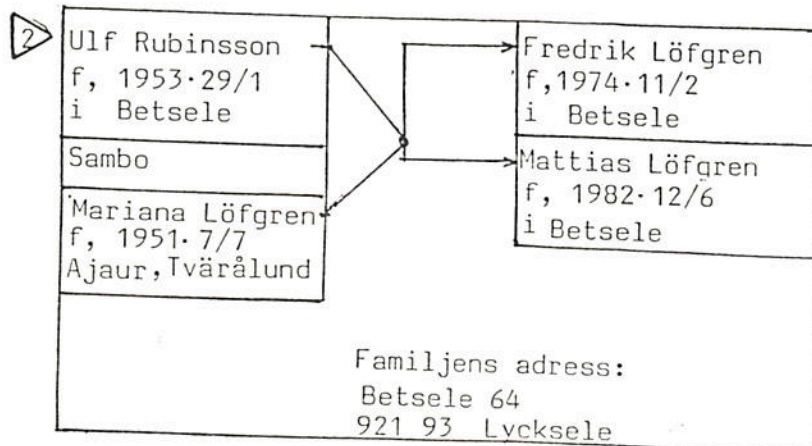
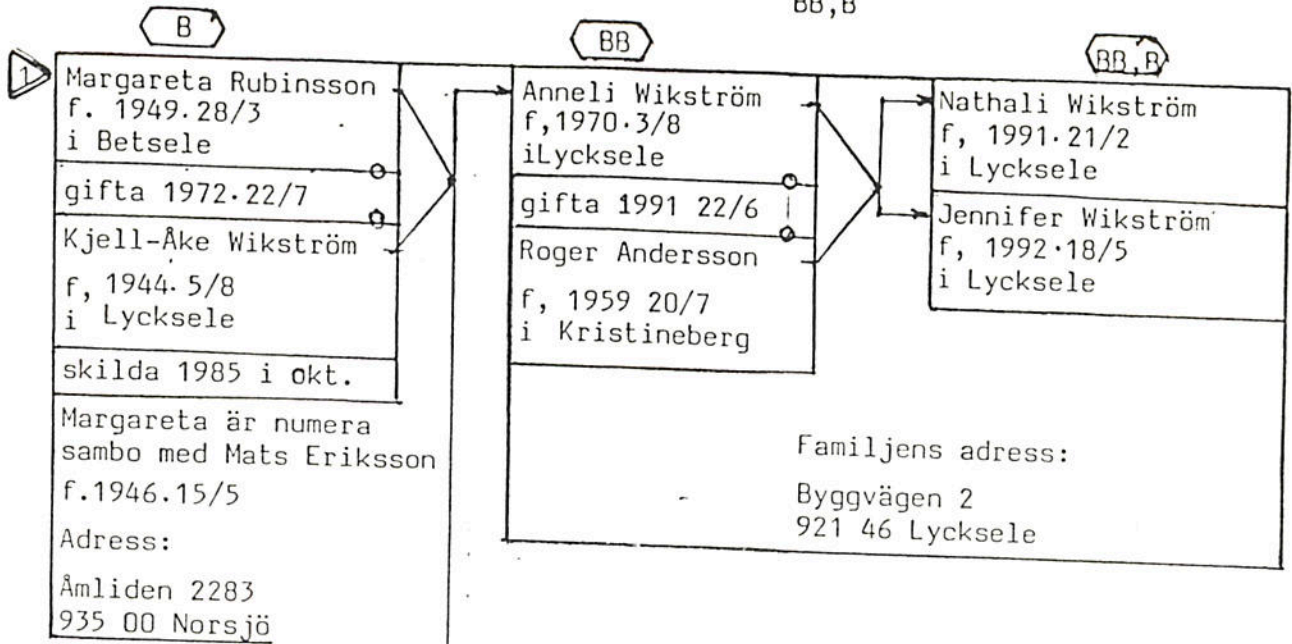
Einar gav sig också gärna ut på jakt.

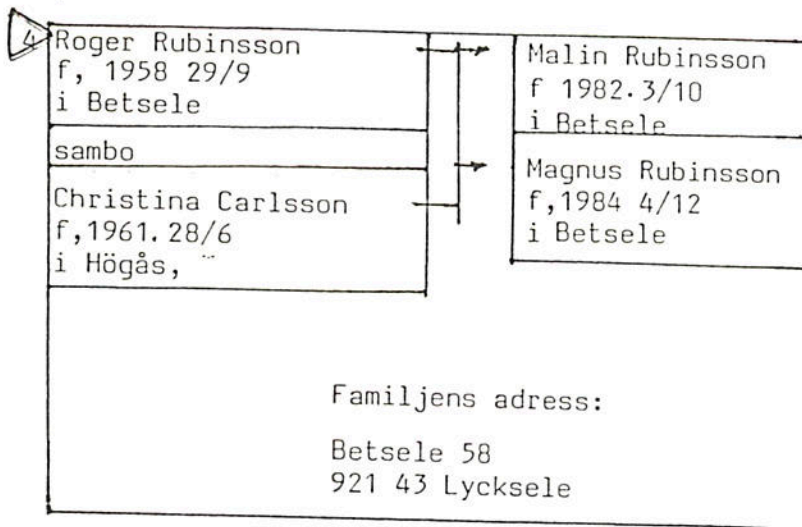
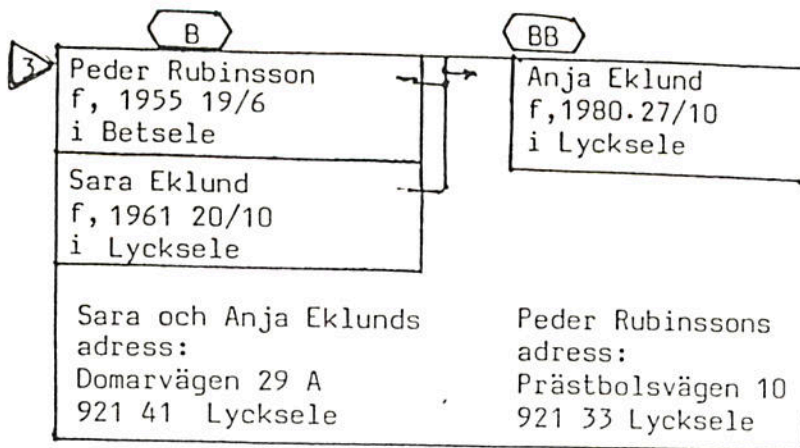
Barbro

Under flik 12 finns dikten Tårar av Gunhild. Jag tror att vi alla ättlingar med resp. maka, make, känner en djup gemenskap med den.

Gunnar

Einar och Barbros B
BB
BB,B

Något om barnens familjer.

Margareta bodde i Lycksele efter giftermålet, fram till 1989 och arbetade där som dagbarnvårdare.
Hon flyttade samma år till Åmliden och är där sambo med Mats Eriksson som är egen företagare.
Margareta arbetar nu inom hemtjänsten.

Ulf började följa Einar till jobbet redan 1963. Han är fortfarande kvar i företaget Betsele Rör AB.
Mariana är affärsbiträde. Dom bor i Betsele.

Peder är ej kvar i firman längre. Han är bosatt i Lycksele.

Roger arbetar sedan 1974 som rörmontör i Betsele Rör AB och är förlovad med Christina Carlsson.
Dom bor i Betsele sedan 7 år. Christina jobbar som barnskötare på dagis i Umgransele.

Barbro, Margareta, Christina

⑧ Göte Lennart

Lennart Rubinsson f, 1931.1/6 i Joelstorp
gifta 1957.21/6
Berit Bäckman f, 1932 11/5 i Vänjaurbäck

Berits föräldrar

Felix Bäckman Henny Bäckman Vänjaurbäck

Adress:

Arvid Franklins väg 2 A
921 00 Lycksele

Lennart och Berits barn

- ① Maud Gertrud Katrin
- ② Per-Erik Krister

Något om Lennart och Berit med familjer.

Skogs och byggnadsarbete var den huvudsakliga försörjningen för Lennart under uppväxt och ungdomstiden.

Mellan 1957 och 1968 var det byggnadsarbete och arbetsledning hos en större byggfirma.

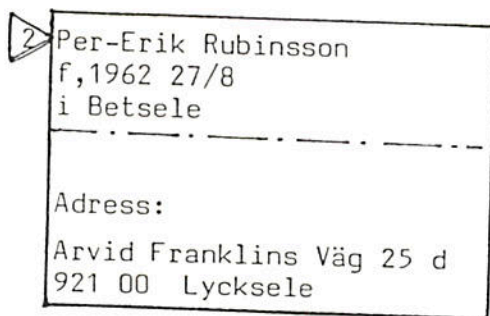
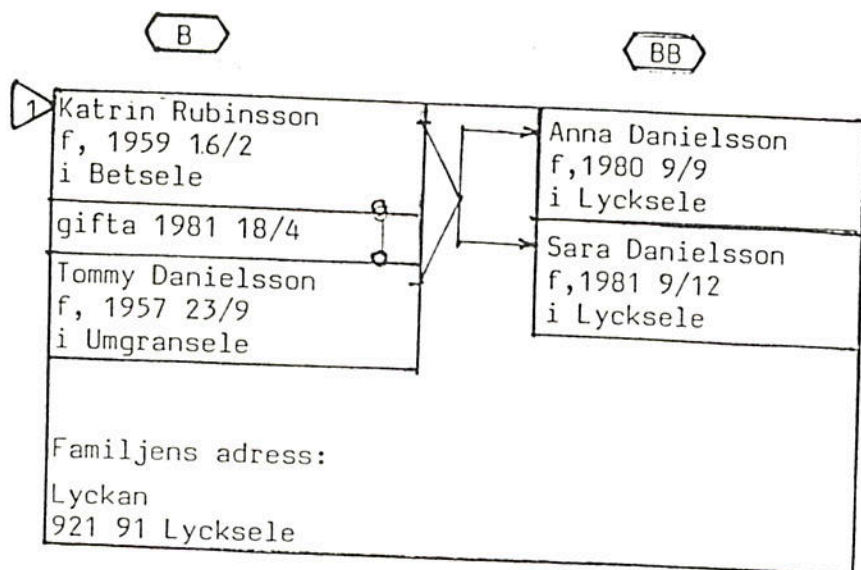
År 1969 startade Lennart eget byggföretag och hade som mest c:a 20 anställda. Efter 1991 driver nu företaget endast fastighetsförvaltning.

Berit Bäckman sa ja vid altaret den 21 juni 1957. Hon var utbildad vid handelsskolan i Umeå. Kontorsarbete blev en vanlig sysselsättning för henne. Efter barnaledigheten 1969 började hon sköta kontorsarbetet på byggfirman och det arbetet sköter hon fortfarande.

Efter bröllopet bodde Berit och Lennart i Betsele på ett Per-Albin-torp eller arbetarsmåbruk till 1966 då dom flyttade till Lycksele där dom fortfarande bor i en villa på Villaryd.

Fritidssysslor har aldrig saknats inom familjen. Skogen, vattnet och den fantastiska norrländska naturen har tagit hand om den delen av livet.

Lennart

Lennart och Berits B
BB

Katrin har utbildning som undersköterska och arbetar på lasarettet i Lycksele.

Tommy arbetar som seviceman på nuvarande hjälpmedelscentralen i Lycksele.

Familjen bor i ett Per-Albinstorp som dom köpt. Det ligger på Lyckan strax utanför Lycksele
Katrin och Tommy har startat kennel och bedriver hundavel på fritiden
Deras stora intresse är hundar.

Per-Erik har utbildat sig inom vårddyrket som skötare och har anställning i Lycksele inom samboendet. Han har för närvarande rätt stor hundfamilj, bestående av jakthundar.
Han bor i egen lägenhet i Lycksele sedan 1987. I Rödingträsk har han ett fritidsställe där hela semestrar och ledig tid tillbringas.
Jakten är hans liv, tillsammans med hundarna.

Lennart

⑨ KLAS - E R I K

Klas-Erik Rubinsson

f. 1934-17/5
i Joelstorp

död 1934- 20/5

Att
vår lille son och broder

Klas Erik

fick hembud i dag kl. 10,45 fm.
efter endast 2 dagars levnad,
meddelas härmed släkt och vän-
ner.

Joelstorp, Betsela den 19 maj
1934.

Hildegard och Ruben Fransson.
Syskonen.

—:—

En liten ängel till oss kom, lo,
hälsade och vände om.

⑩ G U S T A V

Gustav Rubinsson f, 1938 2/4 i Joelstorp
gifta 1963.13/4
Vivi-Anne Hellberg f, 1940. 30/11 i Umeå
Adress: Aprilvägen 9 906 37 Umeå

Gustav har sökt och beviljats
dopnamnändring från Gustav-Adolf
till Gustav

Gustav och Vivi-Annes barn

- ① Ruth Anne-Marie
- ② Kent Gustav

Gustav har en son u.ä. Lars Erik Sjödin.

Gustav är sektionschef på Umeå Energiverk med arbetsplats och
ansvarsområde i Sävar.

Vivi-Anne var kanslist förut. Hon är nu sjukskriven.

Dom bor i villa i Ersforsen.

Gustav och Vivi-Anne B

B

1	Anne-Marie Rubinsson f, 1967.10/2 i Umeå sf
	sambo förlovade
	Tomas Fjällström f, 1967 19/2 i Flurkmark Umeå lf
	Adress: Flurkmark 814 905 94 Umeå

Anne-Marie är utbildad djursjukvårdare och har tjänst på djursjukhuset i Umeå.

Tomas är distriktschef på Skandia försäkringar

2	Kent Rubinsson f, 1979.8/3 i Umeå
	Bor i föräldrahemmet.

Gustavs barn och barnbarn

B

BB

Erik Sjödin f, 1957 19/11 i Lycksele		Johan Moberg f, 1979 7/8 i Umeå
Elisabet Moberg f, 1962 28/3 i Lycksele		bor hos sin moder

Erik Sjödin är teletekniker

Adresser:

Erik Sjödin Sturevägen 4 B 133 32 Saltsjöbaden
--

Eriks mor Yvonne Byström f. Sjödin Brännbergsvägen 15 A 921 36 Lycksele
--

Elisabet o Johan Mobergs adress: Furuviik Lycksele

Reviderad maj 93
Namnfel

Minnen från min barndomsår.

Solen flödar, strålarna blir varmare för varje dag
de sträcker sig allt längre över snön,
som blir allt gråare ju längre solen skiner.

På taken smälter snön,
den som inte fallit ner förstås.
Jag minns min barndoms tak, tak av spån,
snön rasade inte ner som den gör nu.
Men det droppade så länge.
I isen och snön som låg på marken nedanför,
bildades en lång rad av skålar, stora och små,
alltefter rännilarnas storlek.

Det är sådant som jag minns om våren- - -

På vårmorgonen när man kom ut ,
kunde man få se många konstverk.
I takkanten t.ex. där hängde ofta en lyxig spets
av kristallliknande, skimrande materiel.
Långa och korta, tjocka och smala istappar,
bildade ett mönster som var så vackert ,
att någon människas hand aldrig kunnat forma det.

Det är sådant som jag minns om våren- - -

Och där bakom istapparna under taket
fanns svalornas bon, på bräder som far spikat dit.
Bona satt där i långa rader som pärlor på ett band,
ofta i gott skick efter den långa och kalla vintern
väntande på husfolket.
Lite fågeldun som vi barn kastade ut ,
var välkommet att lägga äggen på
för de långväga och kära gästerna.

Det är sådant som jag minns om våren- - -

Min barndoms Umeälv,
outbyggd och helt och hållet som sig själv,
med timmerflottningen i tidig sommar.
Forsarna som dånade och stänkte.
Många tycker, älven har ej just förändrats,
denär ju nästan som förut,
så finns där i mitt bröst ett stänk av vemod
när droppet ifrån taket uteblir,
när svalan inte har en tomt att bygga på
och bruset ifrån forsen hörs ej mer.

Det är sådant som jag minns om våren- - -

Tidig vår -90 G.J.

Tillägnad mina syskon.

Hildegard

Mamma var en hemmets kvinna. Hemmet och ladugården var hennes arbetsplatser. Hon tyckte om att arbeta i ladugården, trots att det var så tungt - arbetat, Särskilt på vårsidan då vattnet sinade i brunnen.

Men hon var inte obekant för mera seriösa arbeten om man så kan säga. Jag tänker bl. a. på de mattor hon vävde. Några av dem finns i min ägo. Jag har aldrig sett några trasmattor med så vackra mönster och färger som dessa.

Om hon någon stund hann sätta sig under dagens lopp, så hade hon alltid en stickning i händerna. Det skulle vara intressant att veta hur många sockor och vantar det blev under årens lopp.

På äldre dar när hon fick mera tid, gjorde hon också många andra handarbeten, fina saker som fövånade mig att hon kunde.

Mamma tillhörde också Socialdemokratiska Kvinnoklubben i Lycksele.

Hon hade god kontakt med grannarna och vänner i övrigt.

Hon kom till Betsele i unga år och blev piga hos Ludvig Perssons, då Rubin började kasta sina blickar på henne.

Norrbyberg i oktober 1992

Gunhild

Tårar.

En dag, en varm och vacker högsommardag,
sitter jag vid dammen, Betseledammen.
Det är på min barndoms marker.
Men på den tiden, när jag var ung,
hette det inte damm
Då var det fors, Betseleforsen.

Vattnet kluckar mot stenvuren,
ibland lite hårdare.
Då händer det, att det stänker över kanten
det rinner och droppar.
Tårar, tänker jag, tårar
tårar över att inte längre få fors,
och rinna och stänka och sjunga som förr.

Eller är det kanske glädjetårar?
glädje över att det ännu finns vatten
Vatten, någorlunda rent.
Inte kristallklart som förr, men ändå.
I dag kan Uman ge vatten
till oss bortskämda, överkonsumerande svenskar.

Gunhild.

Detta skrev jag den 10-6-92. Jag var i Vindelstrand, Karin och Ronnys underbara sommarbostad. Inspirationen hade jag fått fem dagar tidigare då Alida, Einars och vi var till Lycksbäckdammen. Det var sista gången jag träffade Einar. En månad senare dog han. Kanske var det inte en tillfällighet att det jag skrev kom att handla om tårar?

DS.

Under tiden jag engagerat mig i "Rubins och Hildegards ättlingar", kom det för mig så många minnen. Det mesta är enkla saker, men står så tydligt för mig. En dag tog jag pennan och skrev av mig lite, det följer här:

Minnen

Jag minns min barndoms somrar, vintrar, vårar och höstar. Alltid var det något på gång. Det var oftast liv och rörelse, och undra på det. Två vuxna och nio barn, det kunde inte vara annat. I ladugården fanns djuren Lycka, Majros, Snällros, och allt vad de hette. kalvar, ibland höns och någon gris samt Putte, den första hästen. Det var en stor händelse när Putte kom, för att inte tala om mors första cykel, den första bilen. Det trodde jag nästan inte var sant. Jag minns när mamma kom hem från BB utan det barn hon hade fött, Klas Erik. Jag förstod inte riktigt. Visst fanns det nog med barn redan, särskilt pojkar som var så bråkiga och hungriga jämt, men ändå. Hon kom från BB ännu en gång, och fasten hon då kom med en pojke, en livs levande så blev jag verkligen glad.

Jag minns sommarladugården. Där lärde jag mig mjölka. Det var hemskt, korna svängde hårt mot mitt huvud med svansarna, flugorna surrade och bet, svetten rann kojuvren var stinna av mjölk då djuren gått på saftigt bete hela dagen. Det var med konst och knep jag klämde ut lite mjölk men det tog lång tid innan jag kunde som mamma. Det var heller inte alla kvällar de mjölkbärande behagade komma hem. Då återstod inget annat än att ge sig till skogs och söka. Det var mycket med djuren. Vi barn hade stränga förhållningsorder att vakta, så att de inte tog sig in genom hagarna och började beta på lejdorna. Men det hände ofta när vi var säkra på att de var i skogen, så fick vi se dem inne på förbjudet område, lungt betande på den föda som var avsedd för vintern. Då var goda råd dyra. Men min värsta nesa var när jag en gång blev skickad till Hörningen med en ko i ett visst ändamål!

Sommaren var en hektisk tid med höbergning och mycket annat. Men hur roligt var det inte att bada i bäcken. Det gjorde vi nästan varje dag även om vädret inte var så lämpligt. Bäcken var också det ställe där kläderna tvättades från tidig vår till sen höst. Och tvätt det var det gott om. Jag tänker på kolmilorna och arbetet däromkring. Röken och dammet från kolet satte sig fast i allting och ställde till mycket besvär.

Jag minns älven och skolvägen, sedan vi börjat i Betslele skolan. Det var många strapatsrika färder på svag is, i blåst och köld. Men älven gav också mycket gott. Jag tänker på fisket, timmer flottningen och särskilt utflykterna till Killingholmen när familjen Sundelins ifrån Norrlunda kom. Fiske bedrevs också i Slottestjärn, mest mete för oss barn. Jag minns våra grannar farbror Fritjofs, hon tjock och rund, han alltid sur och tvär, jag tror aldrig jag såg honom skratta. Och så var det Vestin. Han var en rolig filur, kom ibland på söndags eftermiddagarna. Då blev det alltid en trevlig pratstund mellan honom och pappa. Jag har ofta

tänkt på hur otvunget och ledigt de dryftade olika frågor, från både nära och fjärran. Ester och Timmelin ett par med sting. Jag minns henne som en mycket arbetsam och duktig kvinna, medan han kunde ha andra egenskaper.

Ett roligt minne är Timmelins 50 årsdag. Vi var några stycken som klätt ut oss och gick dit tidigt på morgonen. Själv var jag iförd frack och hade uppstoppad mage. Det blev mycket uppskattat. Det var en rolig morgon. Jag har ofta undrat var fracken kom ifrån.

Lydia och Ludvig: Vad säger man om Ludvig? Inte någon speciellt trevlig karl men mot slutet av sin levnad förändrades han till det bättre. Lydia minns jag som en lugn och modig kvinna som hade en orubblig tro på Gud.

Jag minns slaskhinken, alltid full, vattenhinken alltid tom. Brunnen som sinade på vintern. Mamma släpade med snö som hon tinade, vilket slavarbete och med all denna tvätt. En gång skulle jag fara med tvätt i en så och skölja på Slottestjärn. Vinter och kallt vatten ur ett hål i isen ... Majbrasorna i ljusa vårvällar då ett fika inte var någon självklarhet, utan något man längtat efter länge. Fladder mössens spöklika flykt i mörka höstkvällar eller var det vi som var spökerna, när vi iklädda vita lakan försökte locka dem till oss. Kanske veden till spisen tog slut i vedlåren kalla vinterkvällar. Turen att gå ut och hämta föll ibland på mig. Det var något av det värsta jag visste att gå ut i den mörka vedboden eller till dasset på kvällen. På den tide existerade skrömta och henne var man rädd för.

Jag minns ljudet från separatorns gång varje morgon, ljudet som uppstod när pappa filade sågen varje kväll, ljudet från koskällorna, svalornas kvitter och vedsågens sjungande läte när veden för vintern rustades upp.

Jag minns när jag första gången följde med till slätterängen för att räfsa, jag stod där och petade lite i höet. Till slut sa pappa - kan du inte räfsa utängeshö jänta? Nej jag hade ju aldrig gjort det förr. Då tog han räfsan och visade mig, sen gick det bra och var faktiskt ganska roligt, jag tänker då och då på mat rasterna.

Vid den här tiden var Alias första barn Barbro C:a 2-3 år gammal. De bodde då i Bålfors och behövde barnpassning eftersom de också höll på med slätterarbete. Ibland var det jag som tidigt på morgonen gav mig iväg till Bålfors. Vägen gick förbi Stortjärn, det var det som var det värsta. Där satt alltid en hel del stora fåglar som med buller och brak flög upp när man kom. Ovetande om hur ofarliga dom var, blev jag alltid skrämmd av dessa. En annan som jag inte gillade dessa barnvaktsgångare var Bruno. Han kom alltid till oss i stugan och lockade oss till att göra saker som jag visste att vi inte hade lov till.

Jag minns när jag slutat skolan hur jag brukade fara med mat till pappa och pojkarna som arbetade i skogen. Många gånger var det bitande kallt och föret var tungt men jag tyckte oftast att det var en trevlig utflykt och jag tror att jag alltid var välkommen. Skogen var så snöhöjd och vacker, ja än i dag tycker att det är mera stil på furorna kring Joelstorp, än på den trakt jag nu bor.

Pojkarna sänkte en gång ner en fylld mjölkflaska i en kallkälla någonstans i trakten. Meningen var att hämta upp flaskan nån gång, det ingick i något slags forskningsprojekt, vad jag vet har den aldrig återfunnits. Var källan djupare än de

trodde eller fanns det flask tjuvar på den tiden också. Apropos flaskor: Vem minns inte en vatten flaska som hamnade på Hotell Savoy i Stockholm och ställde till stort rabalder.

Jag minns när mammans närmaste släktingar kom på besök. Det var hennes morbror Johan som kom någon gång då och då samt morbror Göstas och morbror Hjalmars kanske någon gång varje år. Mormor kom i bland. Det var roligt. Jag tyckte om mormor. En gång kom hon ner till bäcken när jag var där och tvättade blöjor. Hon pratade mycket vänligt och uppmuntrande till mig, ja sådant minns jag väl. Tyvärr hann jag aldrig träffa min morfar och mamma talade inte mycket om honom. Men farfar och farmor minns jag, mest farmor. Ibland hälsade jag på henne. Hon brukade ställa fram ett glas mjölk. Sen började hon rota i en låda i bordet. Då gällde det att hålla tummarna så hon inte plockade fram så mycket "fikabröd". Gissa varför?

Jag minns prästkrågarna, blåklockorna, penninggräset, myggen, syrsorna, sländorna, myrstackarna och timmerkusarna, göken som ropa mest hela långa dagen, råttbona i slottertid med de röda nyfödda ungarna, ekorrjakt och annan jakt, potatislandet som ofta frös och majrovorna.

Jag minns Doris och Lisbeth, mina lekkamrater, kan aldrig komma i håg att vi inte var annat än goda vänner. Många minnen finns naturligt vis från skoltiden. Tänkte ta med ett. När vi barn kom ut till första rasten, kom ofta tant Karin Persson nerför backen och gick in i lagårn som låg nedanför vägen. Då brukade Maj Hållstam säga till oss flickor: Nu far hon till lagårn för att be, kom vi går och lyssnar. Och det gjorde vi. Hon bad där i lagårn högt och ljudligt och länge. Jag förstod aldrig varför hon gick till lagårn för att be. Mycket mer skulle jag kunna berätta men lite av det ljusa och lite av det mörka gör väven vackrast.

Gunhild.